

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10575 *Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.*

A començaments de l'actual crisi financera internacional, les entitats de crèdit espanyoles gaudien d'una bona salut financera i una pràcticament nul·la exposició als anomenats actius tòxics. No obstant això, el sistema bancari espanyol no ha estat immune a aquesta crisi, en la mesura que va suposar, des del començament, un dràstic enduriment de l'accés al finançament de mercat i a la liquiditat, al qual es va anar unint, a mesura que la crisi es prolongava en el temps, un deteriorament d'actius, especialment dels relacionats amb l'exposició al sector de promoció immobiliària.

La interacció d'aquests dos elements, enduriment de l'accés al finançament i deteriorament d'actius, va produir al llarg de 2008 una restricció generalitzada en les condicions de concessió de crèdit, amb una especial incidència en les pimes i les llars. Aquesta reacció de les entitats al canvi en l'entorn financer i en les perspectives econòmiques ha estat probablement un dels factors explicatius de la profunditat de la recessió en l'activitat real, que es va accentuar a més amb l'agreujament de la crisi internacional l'octubre de 2008. En aquell moment la magnitud del potencial problema sistèmic que aquesta dinàmica engendrava va propiciar l'adopció de mesures excepcionals per part del Govern, en el marc de la resposta coordinada de la Unió Europea. La creació del Fons d'Adquisició d'Actius Financers, el programa d'aval al finançament de les entitats de crèdit i l'augment de l'import màxim garantit pels Fons de Garantia de Dipòsits han contingut els costos de l'agreujament de la crisi.

Gairebé dos anys després de l'inici de la crisi internacional, la capacitat de resistència del sector bancari espanyol, tradicionalment subjecte a una regulació i supervisió basades en una aplicació prudent i rigorosa dels estàndards internacionals, ha estat notable, en particular en relació amb la dels països del nostre entorn. Les entitats que es podrien considerar més determinants per a la salut del sistema per la seva dimensió mantenen una sòlida posició que els pot permetre, amb un grau de certesa raonable, seguir afrontant la crisi sense necessitat de suport públic. Aquest punt és essencial, perquè situa el sector bancari espanyol en una posició molt favorable respecte a la de les grans economies avançades. Entre les entitats de dimensió mitjana o petita també n'hi ha que mantenen una sòlida posició; no obstant això, n'hi podria haver algunes que poguessin arribar a veure compromesa la viabilitat en els pròxims mesos, a causa de la interacció de la persistència de problemes de liquiditat i finançament amb el deteriorament relatiu dels seus actius, augment notable del dubte i disminució del seu negoci, conseqüència tant de la durada, intensitat i extensió de les crisis, com de la forta caiguda de l'activitat econòmica que aquesta ha provocat.

En circumstàncies normals, els Fons de Garantia de Dipòsits de Bancs, Caixes d'Estalvis i Cooperatives de Crèdit, juntament amb el Banc d'Espanya, tenen a la seva disposició eines suficients per afrontar crisis individuals d'un determinat nombre d'entitats. Aquestes eines es refereixen a les que preveu el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, en el qual s'estableix que els Fons de Garantia de Dipòsits tenen per objecte no solament garantir els dipòsits en diners i en valors constituïts en les entitats de crèdit, sinó que també poden realitzar actuacions encaminades a reforçar la solvència i el funcionament d'entitats de crèdit que estiguin en una situació de dificultat.

Tanmateix, la situació actual no es pot qualificar de normal, i encara que és previsible que les entitats susceptibles d'entrar en dificultats no tinguin, individualment per la seva dimensió, caràcter sistèmic, la consideració conjunta dels seus problemes de viabilitat sí

que podria arribar a generar un potencial risc sistèmic que justifica tenir previstos instruments addicionals i la utilització de recursos públics, en cas que es donin les circumstàncies que facin necessari utilitzar-los. Renunciar a l'ordenació pública d'aquest procés, si es donen les circumstàncies, podria comportar una pèrdua difícil d'assumir per al sector a través dels tres Fons de Garantia de Dipòsits en entitats de crèdit, tot i ser els més ben dotats de la Unió Europea. Aquesta resolució desordenada podria produir contagi, pèrdua de confiança i una restricció addicional del crèdit, a més d'afectar la capacitat del sistema financer de complir les seves funcions econòmiques i produir, en definitiva, el que es coneix com a risc sistèmic.

Per tant, es fa necessari implantar una estratègia que afavoreixi la solució dels problemes mitjançant una reestructuració ordenada del sistema bancari espanyol, amb l'objectiu de mantenir la confiança en el sistema financer nacional i d'incrementar-ne la fortalesa i solvència de manera que les entitats que subsisteixin siguin sòlides i puguin proveir crèdit amb normalitat. El compliment d'aquests objectius exigeix en molts casos adequar la capacitat instal·lada i les estructures de costos de les entitats a un entorn en què la demanda de serveis financers és més moderada. En aquest context, s'hi ha d'incloure també el suport a processos d'integració entre entitats que, sense estar en una situació de dificultat, pretenguin assegurar la viabilitat futura millorant, mitjançant aquests processos, la seva eficiència a mitjà termini.

L'estratègia s'ha d'adaptar a les circumstàncies espanyoles i als principis establerts en la Proposició no de llei aprovada el 17 de març de 2009 pel Congrés dels Diputats. Segons aquests principis, la reestructuració s'ha de portar a terme conservant en la mesura que sigui possible els mecanismes tradicionals de tractament de crisis, especialment, els Fons de Garantia de Dipòsits en Entitats de Crèdit, que tan bons resultats han donat en el passat. Així mateix, s'ha de realitzar esgotant en primer lloc les solucions privades, minimitzant el cost per al contribuent quan sigui necessari utilitzar fons públics, evitant recapitalitzacions generalitzades tendents a mantenir entitats no viables, i afavorint l'assumpció de responsabilitat per part dels accionistes i gestors, la transparència del procés així com la protecció dels dipositants. Aquests principis són plenament coherents amb els Principis comuns de gestió de crisis acordats el juny de 2008 pels ministres de Finances, bancs centrals i autoritats de supervisió de la Unió Europea. De la mateixa manera, el procés establert és proporcionat i temporal, i compleix els principis recollits en la Comunicació de la Comissió Europea de 5 de desembre de 2008, especialment des de l'òptica d'evitar distorsions en la competència.

En conseqüència, aquest Reial decret llei estableix una sèrie de mesures per poder portar a terme l'estratègia necessària en matèria de reestructuració bancària mitjançant l'establiment d'un procés predeterminat que es dirigeix a incrementar la fortalesa i solvència del sistema bancari espanyol.

El model de reestructuració bancària proposat s'articula entorn dels tres Fons de Garantia de Dipòsits en Entitats de Crèdit i a la utilització d'una nova institució creada a l'efecte, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. Amb relació als processos de reestructuració s'han de distingir tres fases: (I) la recerca d'una solució privada per part de la mateixa entitat de crèdit, (II) l'adopció de mesures per afrontar debilitats que puguin afectar la viabilitat de les entitats de crèdit amb participació dels Fons de Garantia de Dipòsits en entitats de crèdit i (III) els processos de reestructuració amb intervenció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

El títol I d'aquest Reial decret llei aborda, en el capítol I, la creació del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària i, en el capítol II, l'operativa dels processos de reestructuració d'entitats de crèdit.

El capítol I estableix el règim jurídic del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, que assumeix dues funcions: la gestió dels processos de reestructuració d'entitats de crèdit i el reforçament dels recursos propis en determinats processos d'integració.

El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària té el mateix règim jurídic aplicable als Fons de Garantia de Dipòsits. Quant al sistema de finançament, té una dotació de 9.000 milions d'euros, dels quals 2.250 els aporta el Fons de Garantia de Dipòsit i 6.750 són a

càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat. Les noves mesures de política monetària anunciades pel Banc Central Europeu (BCE), el 7 de maig de 2009, consistents en la provisió de liquiditat a un any i la compra de títols hipotecaris en el mercat, han de coadjuvar a superar les circumstàncies extraordinàries de restricció en l'accés al finançament de les entitats de crèdit que van justificar la posada en marxa, mitjançant el Reial decret llei 6/2008, de 10 d'octubre, del Fons per a l'Adquisició d'Actius Financers. Les operacions realitzades fins ara per aquest Fons han permès l'accés a finançament a mitjà termini per part de les entitats de crèdit que operen a Espanya. Tanmateix, les noves mesures anunciades pel BCE haurien d'alleujar aquestes restriccions. Per tant, per minimitzar l'impacte del nou Fons de Reestructuració Ordenada Bancària sobre els pressupostos generals de l'Estat, es preveu que el nou Fons es doti amb el crèdit que nodreix el Fons per a l'Adquisició d'Actius Financers. A més, el nou Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot captar finançament aliè en els mercats de valors i de crèdit amb garantia de l'Estat, per un import que no superi en tres vegades la seva dotació. No obstant això, la ministra d'Economia i Hisenda pot autoritzar que se sobrepassi el límit esmentat amb posterioritat a l'1 de gener de 2010, sense que, en cap cas, el finançament aliè del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pugui suposar més de 10 vegades la seva dotació.

Pel que fa al seu govern, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària el regeix i l'administra una Comissió Rectora composta per 8 membres, 5 d'ells proposats pel Banc d'Espanya (un d'aquests és el subgovernador que la presideix), i 3 que corresponen a cadascun dels Fons de Garantia de Dipòsits. Tots són nomenats per la ministra d'Economia i Hisenda, amb un mandat de 4 anys renovable i amb unes causes de cessament iguals que les dels membres dels Fons de Garantia de Dipòsits.

Adicionalment s'ha previst l'assistència a les sessions de la Comissió Rectora, amb veu però sense vot, d'un representant de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat designat per la ministra d'Economia i Hisenda a proposta de l'interventor general. La seva presència es justifica pel finançament públic del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

La Comissió Rectora ha d'eleva a la ministra d'Economia i Hisenda un informe quadrimestral sobre la gestió del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. Pel que fa al control parlamentari, amb periodicitat trimestral, el secretari d'Estat d'Economia ha de comparèixer davant la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats, amb la finalitat d'informar sobre l'evolució agregada del crèdit, la situació del sector bancari i l'evolució de les activitats del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. A més, el president de la Comissió Rectora del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha de comparèixer, en les condicions que determini la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats i en el termini dels 30 dies següents a la realització de cada operació per part de l'esmentat Fons, per informar sobre aquesta.

El capítol II aborda els processos de reestructuració d'entitats de crèdit.

La primera fase del procés de reestructuració suposa la recerca, per part d'una entitat de crèdit, d'una solució privada que li reporti un reforçament de la seva solvència per la qual cosa és una fase no reglada o no predeterminada normativament. En absència d'aquesta solució, es posaria en marxa el procés de reestructuració predeterminat i ordenat, que abraça les dues últimes fases que són les que preveu el capítol II.

La segona fase suposa l'adopció de mesures per afrontar debilitats que poguessin afectar la viabilitat de les entitats de crèdit amb l'actuació dels Fons de Garantia de Dipòsits sectorials. Per tant, és una solució igualment privada però ordenada i reglada.

El supòsit de fet d'aquesta segona fase és que existeixin debilitats en la situació economicofinancera d'una entitat que poguessin posar en risc la viabilitat i determinessin la conveniència d'emprendre un procés de reestructuració. En aquests casos, ja sigui a iniciativa de l'entitat o d'ofici pel Banc d'Espanya, s'ha de presentar un pla d'actuació per superar la situació. El pla ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, que el pot modificar en el que sigui necessari. El Pla pot preveure tres actuacions: reforçar el patrimoni i la solvència de l'entitat, la seva fusió o absorció o el traspàs total o parcial del negoci o unitats d'aquest.

Les mesures que es poden adoptar són les mesures preventives i de sanejament a càrrec del Fons de Garantia de Dipòsits sectorial que preveu el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, si bé el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària podria atorgar finançament, en condicions de mercat, als Fons de Garantia de Dipòsits perquè aquests puguin emprendre les funcions de suport financer als plans d'actuació.

Si persisteix la situació de debilitat i es produeixen una sèrie de supòsits taxats s'entraria en la tercera fase, això és, en la fase d'intervenció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

En aquest cas es produeix la substitució d'administradors de l'entitat per part del Banc d'Espanya, que designa administrador el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, el qual ha d'elaborar un informe de situació i sotmetre a l'aprovació del Banc d'Espanya un pla de reestructuració. Des de la designació del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària com a administrador i, mentre s'elabora el pla de reestructuració, el Fons, temporalment, podria subministrar els suports financers que siguin necessaris d'acord amb el principi de la utilització més eficient dels recursos públics.

El pla de reestructuració té per objecte bé la fusió de l'entitat o bé el traspàs total o parcial del negoci mitjançant la cessió global o parcial d'actius i passius mitjançant procediments que assegurin la competència, com, entre d'altres, el sistema de subhasta.

El pla pot preveure mesures de suport financer (concessió de garanties, préstecs, subscripció o adquisició de valors representatius de recursos propis, etc.) i mesures de gestió (organització i procediment i control intern de l'entitat). També consideraria dos elements fonamentals:

En primer lloc, en el cas de les caixes d'Estalvis, si el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària adquireix quotes participatives adquiriria un dret de representació a l'Assemblea General de la Caixa igual al percentatge que les quotes representin sobre el patrimoni net de la Caixa. És a dir, es dotaria de drets polítics les quotes participatives subscrites pel Fons. Aquest dret de representació es conceptua com un dret excepcional que només es pot mantenir mentre el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària mantingui la titularitat d'aquests valors i, en cap cas, és transmissible a posteriors adquirents de les quotes. Es tracta, en definitiva, de possibilitar en aquest cas l'ús d'una eina tradicional de reestructuració com és l'adquisició d'accions en entitats bancàries.

En segon lloc, l'aprovació pel Banc d'Espanya d'un pla de reestructuració ha de determinar que les concretes operacions de fusió d'entitats de crèdit, ja sigui per absorció o mitjançant la creació d'una nova entitat de crèdit, o d'escissió o cessió global o parcial d'actius i passius que s'hi continguin, així com les eventuais adquisicions de participacions significatives que resultin de la seva execució i les modificacions estatutàries que, si s'escau, es produeixin com a conseqüència de les esmentades operacions no requereixin cap autorització administrativa ulterior en l'àmbit de l'ordenació del crèdit i la banca, llevat de les que exigeix la legislació en matèria de defensa de la competència. Ara bé, amb caràcter previ a aprovar el pla corresponent, el Banc d'Espanya ha de sol·licitar, preceptivament, informe de l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent (en el cas de caixes d'estalvis) o de la ministra d'Economia i Hisenda (en el cas de bancs) o del que correspongui d'aquests en funció de l'àmbit d'actuació si es tracta d'una cooperativa de crèdit.

No s'ha d'oblidar que s'intenta fer front a una situació absolutament excepcional. Per això l'especialització tècnica del Banc d'Espanya determina que l'ordenació del crèdit no només correspongui al legislador i al Govern sinó també al mateix Banc d'Espanya en la seva consideració de garant del bon funcionament i estabilitat del sistema financer.

De fet, el Tribunal Constitucional (STC 235/1999, de 16 de desembre), en relació amb les funcions dels Fons de Garantia de Dipòsits, ha reconegut que de la legislació vigent deriva el caràcter bàsic de les funcions exercides pel Banc d'Espanya en la mesura que tenen per objecte la preservació de la solvència de les entitats de crèdit. Això perquè la salvaguarda de l'esmentada solvència transcendeix els casos concrets i protegeix un interès supraautonòmic, que és l'estabilitat del sistema financer en el seu conjunt, que es

veu negativament afectat per les situacions d'insolvència en què puguin incórrer els subjectes que l'integren, per la qual cosa s'estableixen mecanismes d'assegurament d'interessos de tercers i de sanejament i reflotament de les entitats en dificultats, que intenten restaurar la confiança en el sistema i que impliquen el conjunt de les entitats de crèdit.

Igualment, el Tribunal Constitucional ha determinat que la suspensió i intervenció d'una entitat en una situació difícil afecta el sistema financer en el seu conjunt i envaeix interessos supraautonòmics, cosa que determina la reserva a l'Estat del cicle jurídic complet: legislació, desplegament normatiu i execució; aquesta última s'atribueix a favor del Banc d'Espanya.

A les inversions que realitzi el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària en execució d'un pla de reestructuració els resulten aplicable l'exempció de determinades limitacions o obligacions legals com ara les limitacions estatutàries del dret d'assistència a les juntes generals o del dret a vot respecte de les accions que l'esmentat Fons adquireixi o subscrigui o les limitacions a la tinença de quotes participatives que preveu l'apartat 7 de l'article 7 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

El títol II d'aquest Reial decret llei s'ocupa del denominat reforçament dels recursos propis pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

A més de la funció relativa als processos de reestructuració d'entitats de crèdit, aquest Reial decret llei també preveu la possibilitat que el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària doni suport a processos d'integració entre entitats de crèdit dirigits a millorar la seva eficiència a mitjà termini. La capitalització transitòria d'entitats de crèdit que, sense estar en una situació que exigeixi portar a terme un procés de reestructuració com els descrits anteriorment, iniciïn un procés d'integració es fa necessària en un context com l'actual, caracteritzat per la considerable dificultat d'obtenir recursos propis en els mercats majoristes, cosa que pot obstaculitzar el fet d'emprendre operacions que podrien suposar un avanç en la racionalització de l'estructura productiva bancària i en el seu grau d'eficiència, cosa que contribuiria, en definitiva, a incrementar la fortalesa i solvència del sistema en el seu conjunt. Aquests processos poden incloure, entre d'altres els denominats «sistemes institucionals de protecció» els objectius dels quals resultin assimilables als generats en un procés de fusió pel que fa a la forma d'operar, la determinació i execució de les polítiques i estratègies de les entitats participants i l'establiment i exercici dels seus controls interns i de gestió de riscos.

Amb aquest fi, es preveu que el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pugui adquirir els títols concrets, a què es refereix aquest Reial decret llei, emesos per les entitats de crèdit residents a Espanya immerses en el procés d'integració. Les entitats en qüestió elaborarien, llavors, un pla d'integració que prevegi processos d'integració que comportin, entre d'altres elements, una millora de l'eficiència, la racionalització de la seva administració i gerència, així com un redimensionament de la seva capacitat productiva, i tot això amb vista a millorar les perspectives futures. Aquest pla ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, sota el principi de la utilització més eficient dels recursos públics.

Els títols que puguin ser adquirits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària són participacions preferents convertibles en accions, en quotes participatives o en aportacions al capital social. L'emissió d'aquests títols es considera excepcional i s'ha de portar a efecte en unes condicions tals que tinguin en compte, en tot cas, el termini i risc de l'operació, la necessitat d'evitar el risc d'una distorsió competitiva, així com l'assegurament que l'adquisició facilita i incentiva l'execució i compliment del pla d'integració. Els termes i condicions de la retribució d'aquestes participacions preferents han de tenir en compte, en tot cas, els principis que estableixi la Comissió Europea. A més, els emissors s'han de comprometre a recomprar-los tan aviat com puguin en els termes compromesos en el pla d'integració. Transcorreguts cinc anys des del desemborsament sense que les participacions preferents hagin estat recomprades per l'entitat, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària en podria sol·licitar la conversió en accions, en quotes participatives o en aportacions socials de l'emissor. No obstant això, l'acord d'emissió ha de preveure, així mateix, la convertibilitat de les participacions preferents a instàncies del Fons de

Reestructuració Ordenada Bancària si, abans del transcurs del termini de cinc anys, el Banc d'Espanya considera improbable la recompra en aquest termini. La conversió suposaria que, en el cas de les quotes participatives, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària adquiriria aquest dret excepcional de representació a l'Assemblea General de la caixa d'estalvis.

La desinversió pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària dels títols subscrits s'ha de realitzar mitjançant la seva recompra per l'entitat emissora o la seva alienació a tercers. Quan la desinversió dels esmentats títols o dels resultants de la conversió es realitzi mitjançant l'alienació a tercers, aquesta s'ha de fer a través de procediments que assegurin la competència i dins d'un termini no superior als cinc anys a comptar de la data de compliment del pla d'integració, termini que no és aplicable en cas que a l'entitat li sigui aplicable l'apartat 8 d'aquest article.

A més, es preveuen intensos mecanismes de seguiment i control de l'execució dels plans d'integració.

S'ha de subratllar que, respecte del control de l'ús i destí dels recursos públics, es preveu que el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària hagi d'elevat a la ministra d'Economia i Hisenda una memòria econòmica en què es detalli l'impacte financer, bé del pla de reestructuració o bé de l'eventual adquisició de títols en un procés d'integració, sobre els fons aportats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat. La ministra d'Economia i Hisenda s'hi pot oposar de forma motivada.

El Reial decret llei conté tres disposicions addicionals que estableixen, d'una banda, el règim jurídic de les garanties constituïdes a favor del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària o dels Fons de Garantia de Dipòsits en Entitats de Crèdit i el règim dels avals en garantia de les obligacions econòmiques exigibles al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. D'altra banda, conté una previsió en matèria de dret concursal.

Finalment conté diverses disposicions finals entre les quals es pot destacar la que modifica, d'una banda, la Llei 2/2008, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009, i això per raons de clarificació i seguretat jurídica i, d'una altra, la relativa a la modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, que conté dos aspectes. En primer lloc, a la possibilitat, ja vigent, que el Fons de Garantia de Dipòsits o altres entitats del sector de caixes d'estalvis, prèviament autoritzades pel Banc d'Espanya, puguin superar el límit del 5 per 100 de quotes participatives emeses per una Caixa d'Estalvis en situacions d'excepcional gravetat, s'hi afegeix la figura del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, per la qual cosa aquest últim també podria superar l'esmentat límit de tinença. A més s'hi afegeix que en tots aquests supòsits tampoc és aplicable el límit relatiu al fet que el volum de quotes participatives en circulació no pugui superar el 50 per cent del patrimoni de la Caixa.

En segon lloc, actualment està establert que l'òrgan competent per acordar cada emissió de quotes participatives sigui l'Assemblea General, que pot delegar aquesta competència en el Consell d'Administració de la caixa d'estalvis. A això s'hi afegeix que aquesta competència s'entén delegada, en tot cas, en els administradors provisionals designats pel Banc d'Espanya a l'empara del que disposa el títol III de la Llei 26/1988, de 26 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

En qualsevol cas, totes aquestes noves mesures tenen un caràcter transitori lligat a l'evolució de la crisi financera.

L'adopció d'aquestes mesures exigeix recórrer al procediment del Reial decret llei, complint els requisits de l'article 86 de la Constitució espanyola quant a la seva extraordinària i urgent necessitat. La urgència de l'aprovació d'aquest Reial decret llei deriva de la necessitat d'encarar tan aviat com sigui possible el procés de reestructuració ordenada del sector bancari a Espanya, de manera que quedin disponibles els instruments necessaris per fer front en millors condicions a les possibles dificultats.

En virtut de la urgència de l'adopció de les mesures, per permetre'n la immediata efectivitat, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta de la

vicepresidenta segona del Govern i ministra d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 26 de juny de 2009,

DISPOSO:

TÍTOL I

Processos de reestructuració d'entitats de crèdit

CAPÍTOL I

El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària

Article 1. *Objecte i constitució.*

1. El present Reial decret llei té per objecte regular el règim jurídic del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, els processos de reestructuració d'entitats de crèdit i el reforç dels recursos propis d'aquestes.

2. Es crea el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, que té per objecte gestionar els processos de reestructuració d'entitats de crèdit i contribuir a reforçar els recursos propis d'aquestes, en els termes que estableix el present Reial decret llei.

3. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària gaudeix de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada per al desenvolupament dels seus fins.

4. El règim jurídic sota el qual porta a terme la seva activitat el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària és el que contenen aquest Reial decret llei i les normes que es dictin en desplegament d'aquest, i és d'aplicació supletòria el règim aplicable als Fons de Garantia de Dipòsits en Entitats de Crèdit. No està sotmès a les previsions que conté la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, ni li són aplicables les normes que regulen el règim pressupostari, economicofinancer, comptable, de contractació i de control dels organismes públics dependents o vinculats a l'Administració General de l'Estat, excepte pel que fa a la fiscalització externa del Tribunal de Comptes, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària no està subjecte a les disposicions de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

5. El personal del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària està vinculat a aquest per una relació de dret laboral.

6. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària té, a efectes fiscals, el mateix tractament que els Fons de Garantia de Dipòsits en Entitats de Crèdit.

7. Les operacions desenvolupades pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària es regulen pel present Reial decret llei i per la seva normativa de desplegament. Supletòriament, són aplicables les normes que regulen el trànsit jurídic privat. Aquestes operacions s'han de comunicar, si s'escau, a la Comissió Europea o a la Comissió Nacional de la Competència, als efectes del que estableix la normativa en matèria de defensa de la competència i ajudes d'Estat.

8. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot convenir amb els Fons de Garantia de Dipòsits o contractar amb tercers la realització per aquests de qualssevol activitats de caràcter material, tècnic o instrumental que resultin necessàries per a l'adequat compliment de les seves funcions

Article 2. *Dotació i finançament.*

1. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària té una dotació mixta a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat i de les aportacions dels Fons de Garantia de Dipòsits en Establiments Bancaris, Caixes d'Estalvis i Cooperatives de Crèdit en els termes que s'estableixen a continuació.

2. La dotació del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària és de 9.000 milions d'euros, dels quals una tercera part s'ha de desemborsar en el moment de la formalització de la seva constitució, que s'entén realitzada en el moment en què s'hagin nomenat els membres de la seva Comissió Rectora, i la resta s'ha de desemborsar en el termini que determini la Comissió Rectora del Fons.

3. L'import de la dotació amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat és de 6.750 milions d'euros. La dotació de l'aportació patrimonial al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària es finança amb càrrec al crèdit 15.16.931M.879, per a la qual cosa s'han de realitzar les modificacions pressupostàries que siguin procedents, de conformitat amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

4. L'import de l'aportació dels Fons de Garantia de Dipòsits és de 2.250 milions d'euros. L'import esmentat es distribueix entre el Fons de Garantia de Dipòsits en Establiments Bancaris, el Fons de Garantia de Dipòsits en Caixes d'Estalvis i el Fons de Garantia de Dipòsits en Cooperatives de Crèdit en funció del percentatge que representin els dipòsits existents en les entitats adscrites a cadascun d'aquests al final de l'exercici 2008 respecte del total de dipòsits en entitats de crèdit a aquesta data. Aquesta aportació dels Fons de Garantia de Dipòsits es pot incrementar mitjançant llei.

5. Addicionalment, per al compliment dels seus fins el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot captar finançament en els mercats de valors emetent valors de renda fixa, rebre préstecs, sol·licitar l'obertura de crèdits i realitzar qualssevol altres operacions d'endeutament.

Els recursos aliens obtinguts pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, sigui quina sigui la modalitat de la seva instrumentació, no han de sobrepassar l'import de 3 vegades la dotació que existeixi en cada moment. No obstant això, la ministra d'Economia i Hisenda, amb posterioritat a l'1 de gener de 2010, pot autoritzar que se sobrepassi aquest límit, sense que, en cap cas, el finançament aliè del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pugui suposar més de 10 vegades la seva dotació.

6. El patrimoni no compromès del Fons ha d'estar materialitzat en deute públic o en altres actius d'elevada liquiditat i baix risc. Els rendiments de qualsevol naturalesa que generin els actius del Fons s'han d'integrar en la seva dotació. Les despeses que ocasioni la seva gestió s'han d'atendre així mateix amb càrrec a la seva dotació. El servei de caixa del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària l'ha de portar a terme el Banc d'Espanya, amb el qual ha de subscriure el conveni oportú.

Article 3. *Govern del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.*

1. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària és regit i administrat per una Comissió Rectora integrada per vuit membres nomenats per la ministra d'Economia i Hisenda, dels quals cinc ho són a proposta del Banc d'Espanya, i a més un en representació del Fons de Garantia de Dipòsits en Establiments Bancaris, un altre en representació del Fons de Garantia de Dipòsits en Caixes d'Estalvis i un altre en representació del Fons de Garantia de Dipòsits en Cooperatives de Crèdit.

Així mateix, assisteix a les sessions de la Comissió Rectora amb veu però sense vot un representant de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat designat per la ministra d'Economia i Hisenda a proposta de l'interventor general.

Un dels membres nomenats a proposta del Banc d'Espanya és el seu subgovernador, que ostenta la Presidència de la Comissió Rectora. En cas d'absència del president, ha de ser substituït per un altre dels membres designats a proposta del Banc d'Espanya elegit per majoria entre els membres de la Comissió Rectora assistents a la sessió. Els membres de la Comissió Rectora designen d'entre els que ho siguin a proposta del Banc d'Espanya a qui hagi d'exercir les funcions de secretari de la Comissió Rectora.

Els representants dels Fons de Garantia de Dipòsits són designats entre els membres de les seves respectives comissions gestores que tinguin la condició de representants de les entitats de crèdit adherides, per acord majoritari d'aquests.

Pel mateix procediment es nomenen dos representants suplents dels proposats pel Banc d'Espanya i un per cada Fons de Garantia de Dipòsits, que substitueixen els titulars

en cas de vacant, absència o malaltia. En el cas dels representants dels Fons de Garantia de Dipòsits, també han de ser substituïts quan la Comissió Rectora hagi de tractar qüestions que afectin directament una entitat o grup d'entitats amb què estigui vinculat com a administrador, directiu o en virtut d'un contracte laboral, civil o mercantil o qualsevol altra relació que pugui menyscabar l'objectivitat de les seves decisions.

La durada del mandat dels membres de la Comissió Rectora és de quatre anys, i el mandat és renovable per idèntic període de temps.

Els representants dels Fons de Garantia de Dipòsits cessen en el càrrec per les causes següents:

- a) Expiració del termini del seu mandat com a membre de la Comissió Rectora.
- b) Renúncia acceptada per la ministra d'Economia i Hisenda.
- c) Separació acordada per la ministra d'Economia i Hisenda per incompliment greu de les seves obligacions, incapacitat permanent per a l'exercici de la seva funció o condemna per delictes dolós.
- d) Expiració del termini del seu mandat com a membre de la comissió gestora del Fons de Garantia de Dipòsits que el va designar.

L'acord de cessament l'ha d'adoptar la ministra d'Economia i Hisenda a proposta del Banc d'Espanya. Quan el cessament afecti un membre de la Comissió Rectora que ho sigui en representació d'un Fons de Garantia de Dipòsits, s'ha d'escoltar, prèviament, la seva comissió gestora, que, a aquests efectes, ha de formar la seva voluntat per acord majoritari dels representants de les entitats de crèdit adherides, sense intervenció dels representants del Banc d'Espanya.

2. La Comissió Rectora es reuneix cada vegada que sigui convocada pel seu president, per iniciativa pròpia o a instància de qualsevol dels seus membres. Així mateix, està facultada per establir el seu propi règim de convocatòries.

3. La Comissió Rectora ha de determinar les normes del seu propi funcionament i pot acordar les delegacions o apoderaments que consideri convenients per al degut exercici de les seves funcions.

4. La Comissió Rectora, a més de les funcions que recullen altres preceptes del present Reial decret llei, té les següents:

- a) Aprovació de la realització de les operacions de finançament que preveu l'apartat 5 de l'article 2.
- b) Aprovació dels comptes que el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha de rendir anualment a la ministra d'Economia i Hisenda, així com de l'informe que, d'acord amb l'article 4, s'ha d'eleva a la ministra d'Economia i Hisenda perquè el remeti a la Comissió d'Economia del Congrés dels Diputats.
- c) Adopció de les mesures preventives i de sanejament que preveuen els articles 6 i 7.
- d) Adopció de les mesures de reforçament dels recursos propis que preveu l'article 9.

5. Per a la vàlida constitució de la Comissió Rectora del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària als efectes de la celebració de sessions, deliberacions i adopció d'acords, és necessària l'assistència almenys de la meitat dels seus membres amb dret de vot. Els seus acords s'adopten per majoria dels seus membres.

6. Els membres de la Comissió Rectora estan obligats a guardar secret de tota la informació que coneguin en virtut de la seva participació en les tasques del Fons, i no en poden fer ús per a finalitats diferents del compliment de les funcions encomanades al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

Article 4. *Control parlamentari.*

1. Amb periodicitat trimestral, el secretari d'Estat d'Economia ha de comparèixer davant la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats, amb la finalitat d'informar sobre l'evolució agregada del crèdit, la situació del sector bancari i l'evolució de les activitats del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

Adicionalment el president de la Comissió Rectora del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, ha de comparèixer, en les condicions que determini la Comissió

d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats i en el termini dels 30 dies següents a la realització de cada operació per part de l'esmentat Fons, per informar-ne

2. La Comissió Rectora ha d'eleva a la ministra d'Economia i Hisenda un informe quadrimestral sobre la gestió del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

Article 5. *Extinció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.*

L'extinció i liquidació del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària requereix la corresponent norma amb rang de Llei, en què s'han de determinar les regles que s'han de seguir en el repartiment del patrimoni romanent entre els seus promotors.

CAPÍTOL II

Processos de reestructuració d'entitats de crèdit

Article 6. *Adopció de mesures per afrontar debilitats que puguin afectar la viabilitat de les entitats de crèdit.*

1. Quan una entitat de crèdit o un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit presenti debilitats en la seva situació econòmicofinancera que, en funció del desenvolupament de les condicions dels mercats, puguin posar en perill la seva viabilitat i determinin la conveniència que emprengui un procés de reestructuració, l'entitat o l'entitat obligada del grup o subgrup consolidable, segons sigui el cas, n'ha d'informar el Banc d'Espanya amb caràcter immediat.

L'entitat en qüestió ha de presentar en el termini d'un mes un pla d'actuació en què es concretin les accions previstes per superar aquesta situació, que han d'anar encaminades a assegurar la viabilitat de l'entitat, bé reforçant el seu patrimoni i solvència, bé facilitant la seva fusió o absorció per una altra de reconeguda solvència o el traspàs total o parcial del seu negoci o d'unitats d'aquest a altres entitats de crèdit. El pla ha de detallar, així mateix, el termini previst per a l'inici de la seva execució, que no pot excedir els tres mesos, llevat que hi hagi autorització expressa del Banc d'Espanya.

El Fons de Garantia de Dipòsits corresponent, en els termes que preveu la seva normativa reguladora, ha de donar suport al pla presentat per l'entitat en qüestió adoptant les mesures preventives i de sanejament que consideri adequades.

El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, guiat pel principi de la utilització més eficient dels recursos públics, pot atorgar finançament, en condicions de mercat, als Fons de Garantia de Dipòsits ja sigui en establiments bancaris, caixes d'estalvis o cooperatives de crèdit a fi que aquests puguin emprendre les funcions de suport financer als plans d'actuació d'entitats de crèdit a què es fa referència en aquest apartat.

En tot cas, el Banc d'Espanya s'ha d'assegurar que l'entitat de crèdit o grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit no presenta deficiències en la seva estructura organitzativa, en els seus mecanismes de control intern o en els seus procediments administratius i comptables, inclosos els relatius a la gestió i control dels riscos, atribuïbles a les persones que exerceixin càrrecs d'administració, aplicant les mesures disciplinàries que, si s'escau, siguin procedents.

2. Quan el Banc d'Espanya, en vista del deteriorament dels actius d'una entitat de crèdit, grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit, dels seus recursos propis computables, de la seva capacitat per generar resultats recurrents o de la confiança externa en la seva solvència, conclougi que aquella presenta debilitats en la situació econòmicofinancera que, en funció del desenvolupament de les condicions dels mercats, puguin posar en perill la seva viabilitat i determinin la conveniència que emprengui un procés de reestructuració sense que l'entitat en qüestió hagi presentat el pla previst a l'apartat anterior, ho ha de comunicar a aquesta, i exigir-li que en el termini d'un mes presenti el pla que s'hi exigeix.

3. El pla a què es refereixen els apartats 1 i 2 requereix l'aprovació del Banc d'Espanya, que pot incloure les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries per garantir la superació de la situació de dificultat a què s'enfronta l'entitat. Transcorregut el termini d'un mes des de la presentació sense pronunciament exprés, el pla d'actuació s'entén aprovat.

Article 7. Processos de reestructuració amb intervenció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

1. És procedent la reestructuració ordenada d'una entitat de crèdit amb intervenció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, si, persistint la situació descrita en els apartats 1 i 2 de l'article anterior, es dona algun dels supòsits següents:

a) en el termini a què es refereixen els apartats 1 i 2 de l'article anterior l'entitat en qüestió no presenta el pla que s'hi exigeix o ha manifestat al Banc d'Espanya la impossibilitat de trobar una solució viable per a la seva situació;

b) el pla presentat no és viable, segons el parer del Banc d'Espanya, per superar la situació de dificultat a què s'enfronta l'entitat, o aquesta no accepta les modificacions o mesures addicionals incloses pel Banc d'Espanya o, està condicionat a la intervenció d'un Fons de Garantia de Dipòsits en uns termes que l'esmentat Fons no ha acceptat;

c) incompleix de forma greu una entitat de crèdit el termini d'execució o les mesures concretes previstes en un pla dels indicats en els apartats 1 i 2 de l'article anterior aprovat prèviament pel Banc d'Espanya de manera que es posi en perill la consecució dels seus objectius; o

d) incompleix de forma greu una entitat de crèdit alguna de les mesures concretes previstes en un pla dels indicats a l'article 75 del Reial decret 216/2008, de 15 de febrer, de recursos propis de les entitats financeres, aprovat prèviament pel Banc d'Espanya de manera que es posi en perill la consecució dels seus objectius.

La reestructuració ordenada d'una entitat de crèdit amb intervenció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària s'ha de portar a terme d'acord amb les regles que preveuen els apartats següents.

2. En els casos que preveu l'apartat precedent, el Banc d'Espanya ha d'acordar la substitució provisional dels òrgans d'administració o direcció de l'entitat afectada així com qualssevol altres mesures cautelars que estimi oportú a l'empara del que estableix la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit i altres normes que siguin aplicables. Aquestes mesures s'han de mantenir fins que es portin a terme les mesures en què es concreti el pla de reestructuració a què es refereix l'apartat 3 següent. A la mesura cautelar de substitució provisional dels òrgans d'administració o direcció li és aplicable el règim que preveu el títol III de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb les especialitats següents:

a) El Banc d'Espanya ha de designar com a administrador provisional el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

b) En el termini d'un mes des de la seva designació, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha d'elaborar un informe detallat sobre la situació patrimonial i la viabilitat de l'entitat i sotmetre a l'aprovació del Banc d'Espanya un pla de reestructuració de l'entitat que permeti superar la situació de dificultat en què estigui mitjançant la fusió amb una altra o altres entitats de reconeguda solvència o el traspàs parcial o total del seu negoci a una altra o altres entitats a través de la cessió global o parcial dels seus actius i passius mitjançant procediments que assegurin la competència, com, entre d'altres, el sistema de subhasta. A petició raonada del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, el Banc d'Espanya pot ampliar el termini fins a un màxim de 6 mesos. Simultàniament, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha d'eleva a la ministra d'Economia i Hisenda una memòria econòmica en què es detalli l'impacte financer del pla de reestructuració presentat sobre els fons aportats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat. La ministra d'Economia i Hisenda, motivadament, s'hi pot oposar en el termini de 10 dies des que li sigui elevada la memòria.

Des del moment de la seva designació com a administrador provisional d'una entitat de crèdit i mentre s'elabora el pla de reestructuració a què es refereix la lletra b) anterior, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, temporalment, pot subministrar els suports financers que siguin necessaris d'acord amb el principi de la utilització més eficient dels recursos públics.

3. El pla de reestructuració ha de detallar les mesures de suport en què s'ha de concretar, si s'escau, la intervenció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària i que poden ser, entre d'altres, les següents:

a) mesures de suport financer, que poden consistir, entre d'altres, en concessió de garanties, préstecs en condicions favorables, finançaments subordinats, adquisició de qualsevol tipus d'actius que figurin en el balanç de l'entitat, subscripció o adquisició de qualssevol valors representatius de recursos propis i qualssevol altres suports financers tendents a facilitar processos de fusió o absorció amb altres entitats de reconeguda solvència o el traspàs total o parcial del negoci a una altra entitat així com l'adopció pels òrgans corresponents de l'entitat afectada dels acords necessaris amb aquesta finalitat; i

b) mesures de gestió que millorin l'organització i els sistemes de procediment i control intern de l'entitat.

4. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària està facultat, així mateix, per cedir totalment o parcialment els dipòsits en compte corrent o a termini constituïts en una entitat administrada per aquest a una altra o altres entitats de crèdit, satisfent a aquestes el seu import i subrogant-se legalment en la posició dels seus titulars enfront de l'entitat cedent, sense que sigui necessari el consentiment d'aquests últims.

Així mateix, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, pot disposar de forma immediata el trasllat dels valors dipositats a l'entitat administrada per aquest per compte dels seus clients a una altra entitat habilitada per desenvolupar aquesta activitat, fins i tot si aquests actius es troben dipositats en terceres entitats a nom de l'entitat que presta el servei de dipòsit.

L'entitat cedent ha de facilitar l'accés de l'entitat de crèdit a la qual s'hagin de cedir els dipòsits o la custòdia dels valors a la documentació i registres comptables i informàtics necessaris per fer efectiva la cessió.

5. Quan les mesures anteriorment esmentades prevegin l'adquisició d'actius per part del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, aquest pot mantenir la seva gestió o encomanar-la a un tercer. En cas de decidir l'alienació, aquesta s'ha de realitzar a través de procediments que assegurin la competència.

6. Les inversions que realitzi el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària en execució d'un pla de reestructuració no estan subjectes a les limitacions o obligacions legals aplicables en el cas d'ajudes a càrrec dels Fons de Garantia de Dipòsits en Entitats de Crèdit, incloses, en tot cas, les següents:

a) les limitacions estatutàries del dret d'assistència a les juntes generals o del dret a vot respecte de les accions que l'esmentat Fons adquireixi o subscrigui;

b) les limitacions a la tinença de quotes participatives previstes en l'apartat 7 de l'article 7 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers;

c) les limitacions a l'adquisició d'aportacions al capital social de cooperatives de crèdit per part de persones jurídiques;

d) les limitacions que la Llei estableix a la computabilitat dels recursos propis respecte dels valors que el Fons adquireixi o subscrigui;

e) l'obligació de presentar oferta pública d'adquisició d'acord amb la normativa sobre mercats de valors.

7. L'adquisició d'accions o quotes participatives pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària requereix que s'acordi la supressió del dret de subscripció preferent dels accionistes o quotapartíscips existents en el moment de l'adopció de l'acord d'ampliació de capital o d'emissió de quotes.

8. Quan el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària adquireix quotes participatives d'una Caixa d'Estalvis, gaudeix d'un dret de representació a l'Assemblea General igual al percentatge que aquelles suposin sobre el patrimoni net de la caixa emissora. L'esmentat dret excepcional de representació es manté exclusivament mentre el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària mantingui la titularitat dels valors esmentats, i no és transmissible a posteriors adquirents d'aquests.

9. Quan el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària subscrigui o adquireixi aportacions al capital social d'una cooperativa de crèdit, el seu dret de vot a l'Assemblea és proporcional a l'import de les esmentades aportacions respecte al capital social de la cooperativa.

Article 8. *Competències relatives a operacions societàries en processos de reestructuracions d'entitats de crèdit.*

1. L'aprovació pel Banc d'Espanya del pla que preveu l'article 7 anterior determina que les concretes operacions de fusió d'entitats de crèdit, ja sigui per absorció o mitjançant la creació d'una nova entitat de crèdit, o d'escissió o cessió global o parcial d'actius i passius que s'hi continguin, així com les eventuais adquisicions de participacions significatives que resultin de la seva execució i les modificacions estatutàries que, si s'escau, es produeixin com a conseqüència de les operacions esmentades no requereixin cap autorització administrativa ulterior en l'àmbit de l'ordenació del crèdit i la banca, llevat de les que exigeix la legislació en matèria de defensa de la competència.

2. El Banc d'Espanya, amb caràcter previ a aprovar el pla corresponent, ha de sol·licitar informe a la ministra d'Economia i Hisenda o als òrgans competents de les comunitats autònomes en què tinguin el domicili les caixes d'estalvis i, si s'escau, les cooperatives de crèdit involucrades. Aquests informes han de ser remesos en el termini de 10 dies.

TÍTOL II

Reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit

Article 9. *Instrumentos financieros per al reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit*

1. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot adquirir els títols a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article emesos per les entitats de crèdit residents a Espanya que, sense incórrer en les circumstàncies que estableix l'article 6 del present Reial decret llei, necessitin reforçar els seus recursos propis amb el fi exclusiu de portar a terme entre si processos d'integració i així ho sol·licitin.

Aquests processos han de comportar, entre d'altres, una millora de la seva eficiència, la racionalització de la seva administració i gerència així com un redimensionament de la seva capacitat productiva, i tot això amb la finalitat de millorar les seves perspectives futures.

A aquest efecte, les entitats en qüestió han d'elaborar un pla d'integració que ha de detallar les mesures i compromisos específics dirigits a aconseguir aquest objectiu i que ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, sota el principi de la utilització més eficient dels recursos públics. L'adquisició s'ha de portar a efecte tenint en compte, en tot cas, el termini i risc de l'operació, la necessitat d'evitar el risc d'una distorsió competitiva així com que aquesta adquisició facilita l'execució i compliment del pla d'integració i està presidida pel principi de la utilització més eficient dels recursos públics.

2. Amb caràcter previ a l'efectiva adquisició d'aquests títols, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha d'eleva a la ministra d'Economia i Hisenda una memòria econòmica en què es detalli l'impacte financer d'aquesta adquisició sobre els fons aportats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat. La ministra d'Economia i Hisenda s'hi pot oposar, motivadament, en el termini de 10 dies des que li sigui elevada la memòria.

3. Els títols a què es refereix l'apartat 1 anterior són participacions preferents convertibles en accions, en quotes participatives o en aportacions al capital social, que es regeixen per les disposicions que conté la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, sobre coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, amb les especialitats següents.

a) L'emissió té caràcter excepcional i només es pot acordar a l'empara i als efectes del que disposa aquest Reial decret llei. Les entitats emissores han d'aprovar, en el moment de l'adopció de l'acord d'emissió de les participacions preferents que preveu aquest article, els acords necessaris per a l'ampliació del capital, l'emissió de quotes participatives o la subscripció d'aportacions al capital en la quantia necessària. Els termes i condicions de la retribució de les participacions preferents han de tenir en compte, en tot cas, els principis que estableixi la Comissió Europea.

b) L'adquisició de participacions preferents convertibles per part del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària requereix que s'acordi la supressió del dret de subscripció preferent dels accionistes o quotapartípics existents en el moment de l'adopció de l'acord d'emissió.

c) Les entitats emissores s'han de comprometre a recomprar els títols subscrits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària tan aviat com estiguin en condicions de fer-ho en els termes compromesos en el pla d'integració. Transcorreguts cinc anys des del desemborsament sense que les participacions preferents hagin estat recomprades per l'entitat, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot sol·licitar-ne la conversió en accions, en quotes participatives o en aportacions socials de l'emissor. L'exercici d'aquesta facultat s'ha de realitzar, si s'escau, en el termini màxim de 6 mesos comptats a partir de la finalització del cinquè any des que es va produir el desemborsament de les participacions preferents. No obstant això, l'acord d'emissió ha de preveure així mateix la convertibilitat de les participacions preferents a instàncies del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària si, abans del transcurs del termini de cinc anys, el Banc d'Espanya considera improbable, en vista de la situació de l'entitat o el seu grup, que la recompra de les participacions preferents es pugui portar a terme en aquest termini.

d) Les participacions preferents emeses a l'empara del que disposa aquest precepte són computables com a recursos propis bàsics. A aquests efectes, no els són aplicables les limitacions que la Llei estableix per a la comptabilitat dels recursos propis.

e) L'acord d'emissió d'aquests títols s'ha d'ajustar, així mateix, a les restants condicions compromeses en el pla d'integració.

4. La desinversió pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària dels títols subscrits en exercici de les funcions que se li encomanen en aquest article es realitza mitjançant la seva recompra per l'entitat emissora o la seva alienació a tercers. Quan la desinversió dels esmentats títols o dels resultants de la seva conversió es realitzi mitjançant l'alienació a tercers, aquesta s'ha de portar a terme a través de procediments que assegurin la competència i dins d'un termini no superior als cinc anys a comptar de la data de compliment del pla d'integració, termini que no és aplicable en cas que a l'entitat li sigui aplicable l'apartat 8 d'aquest article.

5. En cas de conversió de les participacions preferents en accions, en quotes participatives o en aportacions al capital, a aquestes els és aplicable el que disposen els apartats 6, 8 i 9 de l'article 7 d'aquest Reial decret llei.

6. Amb periodicitat trimestral, l'entitat designada per les entitats involucrades en el procés d'integració o, si s'escau, l'entitat resultant d'aquest procés ha de remetre al Banc d'Espanya un informe sobre el grau de compliment de les mesures que preveu el pla d'integració aprovat. El Banc d'Espanya, en vista del contingut d'aquest informe, pot requerir l'adopció de les accions que siguin necessàries per assegurar que el pla d'integració es porta efectivament a terme.

7. Si, com a conseqüència de l'evolució de la situació economicofinancera de l'entitat resultant del procés d'integració o del desenvolupament de les condicions dels mercats, s'adverteix que el pla d'integració no es pot complir en els termes en què va ser aprovat,

l'entitat pot sol·licitar al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària una modificació dels dits termes, que pot incloure, entre d'altres aspectes, una extensió del termini de recompra dels títols subscrits pel Fons al qual es refereix l'apartat 3.c) anterior, fins a dos anys més. La modificació del pla d'integració acordada amb el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha de ser aprovada pel Banc d'Espanya.

8. Si, com a conseqüència de l'evolució de la situació economicofinancera de l'entitat resultant del procés d'integració o del desenvolupament de les condicions dels mercats, el pla d'integració no es pot portar a terme i l'entitat està en la situació que preveu l'article 6 d'aquest Reial decret llei, s'ha d'aplicar a l'esmentada entitat el que disposa l'article 7, i s'ha de preveure en els plans que, d'acord amb aquest article, s'aprovin el que sigui procedent respecte dels títols subscrits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

Disposició addicional primera. Règim jurídic de les garanties constituïdes a favor del Fons de Reestructuració Bancària o dels Fons de Garantia de Dipòsits en Entitats de Crèdit.

El règim jurídic que estableix la disposició addicional sisena de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, és aplicable així mateix a les garanties constituïdes a favor dels Fons de Garantia de Dipòsits en Entitats de Crèdit o del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària en l'exercici de les seves funcions.

Disposició addicional segona. Règim jurídic de l'atorgament d'aval en garantia de les obligacions econòmiques exigibles al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

A l'empara del que estableix l'article 114 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, s'autoritza l'Administració General d'Estat, amb subjecció als límits que estableixen les lletres a) i b) següents, a atorgar avals en garantia de les obligacions econòmiques exigibles al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, derivades de les emissions d'instruments financers, de la concertació d'operacions de préstec i crèdit, així com de la realització de qualssevol altres operacions d'endeutament que realitzi l'esmentat Fons:

a) Fins al 31 de desembre de 2009, l'Administració General de l'Estat pot atorgar avals per un import màxim de 27.000 milions d'euros, amb càrrec al límit que estableix l'article 54.U de la Llei 2/2008, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009

b) Per als exercicis posteriors, els imports màxims per a l'atorgament d'aval són els que determinin les corresponents lleis de pressupostos generals de l'Estat.

L'atorgament dels avals, que no meriten cap comissió, ha de ser acordat per la ministra d'Economia i Hisenda, d'acord amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i només es pot efectuar una vegada constituït el Fons i fins a la data de la seva extinció.

Si es produeix l'execució de l'aval, sempre que aquesta s'insti dins dels 5 dies naturals següents a la data de venciment de l'obligació garantida, l'Estat ha de satisfer una compensació als titulars legítims dels valors garantits, sense perjudici de les quantitats que hagi d'abonar en virtut de l'aval. L'import de la compensació és el resultant d'aplicar al pagament en què consisteixi l'execució de l'aval el tipus d'interès Euro OverNight Average publicat pel Banc d'Espanya o el que, si s'escau determini la ministra d'Economia i Hisenda, del dia del venciment de l'obligació garantida pel nombre de dies que transcorrin entre aquesta data i la de pagament efectiu per l'avalista, sobre la base d'un any de 360 dies.

S'autoritza la ministra d'Economia i Hisenda a establir les condicions i procediment per fer efectiva aquesta compensació.

S'autoritza la Direcció General del Tresor i Política Financera a realitzar els pagaments corresponents tant a l'execució de l'aval com a aquesta compensació mitjançant operacions de Tresoreria amb càrrec als conceptes específics que es creïn amb aquesta finalitat.

Amb posterioritat a la seva realització, la Direcció General del Tresor i Política Financera ha de procedir a l'aplicació al pressupost de despeses dels pagaments realitzats en

l'exercici, Els pagaments efectuats el mes de desembre de cada any s'apliquen al pressupost de despeses en el trimestre immediatament següent.

Disposició addicional tercera. *Situacions concursals.*

1. El deure de sol·licitar la declaració de concurs no és exigible a l'entitat de crèdit que, dins dels supòsits previstos, hagi presentat algun dels plans a què es refereixen els articles 6 i 7 d'aquest Reial decret llei. En aquests casos el jutjat competent no ha de proveir les sol·licituds de concurs referides a una entitat de crèdit que es puguin presentar.

2. En el cas que el Banc d'Espanya hagi acordat la substitució provisional dels òrgans d'administració o direcció de l'entitat de crèdit, la legitimitat per sol·licitar el concurs correspon exclusivament al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

Disposició derogatòria única. *Derogacions normatives.*

A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que aquest disposa.

Disposició final primera. *Modificació de l'article 2.1 del Reial decret llei 6/2008, de 10 d'octubre, pel qual es crea el Fons per a l'Adquisició d'Actius Financers.*

Es modifica l'article 2.1 del Reial decret llei 6/2008, de 10 d'octubre, pel qual es crea el Fons per a l'Adquisició d'Actius Financers, que queda redactat en els termes següents:

«1. El Fons per a l'Adquisició d'Actius Financers es dota amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, per un import de 30.000 milions €, ampliable fins a un màxim de 43.250 milions €».

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 2/2008, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009.*

U. El primer paràgraf de l'article 54.Dos de la Llei 2/2008, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009, queda redactat en els termes següents:

«Dins del total assenyalat a l'apartat anterior, es reserven els imports següents:

a) 10.000 milions d'euros per garantir, d'acord amb el que estableix l'article 1.8 del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, les obligacions econòmiques exigibles al Fons de Titulització del Dèficit del Sistema Elèctric, derivades de les emissions d'instruments financers que realitzi l'esmentat Fons amb càrrec als drets de cobrament que constitueixin el seu actiu.

b) 9.000 milions d'euros per garantir, d'acord amb el que estableix el Reial decret llei 4/2009, de 29 de març, les obligacions derivades dels finançaments que pugui atorgar el Banc d'Espanya a Caixa d'Estalvis de Castella-la Manxa.

c) 27.000 milions d'euros, per garantir les obligacions econòmiques exigibles al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, derivades de les operacions que preveu l'article 2.5 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.

d) 64.000 milions d'euros, per garantir les obligacions derivades de les operacions de finançament a què es refereix l'article 1 del Reial decret llei 7/2008, de 13 d'octubre, de mesures urgents en matèria economicofinancera en relació amb el Pla d'acció concertada dels països de la zona euro.»

Dos. L'annex II, «crèdits ampliables», Segon. Quatre. c) de la Llei 2/2008, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009, queda redactat en els termes següents:

«c) El crèdit 15.931M.16.879, destinat a l'aportació al Fons per a l'Adquisició d'Actius Financers. El crèdit final no pot superar la quantitat de 43.250.000 milers d'euros, import màxim que preveu l'article 2 del Reial decret llei 6/2008, de 10 d'octubre, pel qual es crea el Fons per a l'Adquisició d'Actius Financers.»

Disposició final tercera. *Modificació dels apartats 7 i 8 de l'article 7 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

Es modifiquen els apartats 7 i 8 de l'article 7 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, que queden redactats de la manera següent:

«7. Les quotes participatives cotitzen en mercats secundaris organitzats. No obstant això, cap persona, natural o jurídica, o grup econòmic, pot ostentar, directament o indirectament, quotes participatives per un import superior al 5 per 100 de les quotes totals vigents. En cas que se superi, s'ha de procedir a suspendre tots els drets econòmics de les quotes adquirides per la persona o grup econòmic.

Això s'entén sense perjudici de la possibilitat que el Fons de Garantia de Dipòsits, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària o altres entitats del sector de caixes d'estalvis, prèviament autoritzades pel Banc d'Espanya, puguin superar el límit del 5 per 100 de quotes participatives emeses per una Caixa d'Estalvis en situacions d'excepcional gravetat que posin en perill l'efectivitat dels seus recursos propis, així com l'estabilitat, liquiditat i solvència de l'entitat emissora. En aquests casos, tampoc és aplicable el límit que estableix l'apartat 6 del present article.

8. L'òrgan competent per acordar cada emissió de quotes participatives és l'Assemblea General, que pot delegar aquesta competència en el Consell d'Administració de la Caixa. La competència s'entén delegada, en tot cas, en els administradors provisionals designats pel Banc d'Espanya a l'empara del que disposa el títol III de la Llei 26/1988, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Està prohibida l'adquisició originària de quotes participatives per part de la Caixa o el seu grup econòmic. No obstant això, sí que es pot fer una adquisició derivativa, sempre que el valor nominal de les quotes que figurin en poder de l'entitat o el seu grup consolidable no excedeixi el 5 per 100 de les quotes totals en circulació.»

Disposició final quarta. *Modificació de l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

A l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, s'hi afegeix una nova lletra p) amb la redacció següent:

«p) La falta de tramesa al Banc d'Espanya per part dels administradors d'una entitat de crèdit del pla de retorn al compliment de les normes de solvència o del pla a què es refereix l'article 6.1 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit, quan això sigui procedent. S'entén que existeix falta de tramesa quan hagi transcorregut el termini establert per efectuar-la, a comptar del moment en què els administradors van conèixer o haurien d'haver conegut que l'entitat estava en alguna de les situacions que determinen l'existència de l'esmentada obligació.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, addicionant una nova lletra k) amb la redacció següent:

«k) Disposició addicional tercera del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.»

Disposició final sisena. *Títols competencials.*

El present Reial decret llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat les competències exclusives sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Disposició final setena. *Habilitació normativa.*

S'autoritza la ministra d'Economia i Hisenda per dictar les normes necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que preveu aquest Reial decret llei.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Ambaixada d'Espanya a Singapur, el 26 de juny de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO